

[Handelsministeren.]

muligt og hensigtsmæssigt. Jeg er opmærksom på, at elværkerne stiller sig positivt over for dette spørgsmål.

Med disse bemærkninger forelægges lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (*Niels Mathiasen*):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg. Et tilsvarende forslag blev fremsat i 2. samling i folketingsåret 1974-75, men blev ikke færdigbehandlet.

Forslaget tilsigter at tilpasse bestemmelserne i stærkstrømsloven dels til det af handelsministeren fremsatte forslag til lov om elforsyning, dels til nyere lovregler på ekspropriationsområdet.

I førstnævnte henseende foreslås det at ophæve stærkstrømslovens § 2. Ifølge denne bestemmelse skal elektricitetsrådet have indseende med nyanlæg — produktionsanlæg og ledningsanlæg — for at påse, om anlæggene må anses for hensigtsmæssigt udformet i teknisk og økonomisk henseende. Endvidere skal rådet påse nyanlæggets egenhed med hensyn til at indgå som led i et større forsyningsnet. Bestemmelsen indeholder endvidere regler om afgørelse af grænsetvister mellem forsyningsvirksomheder.

Når forslaget til lov om elforsyning er gennemført, er stærkstrømslovens § 2 overflødig.

I øvrigt går forslaget ud på en ændring af bestemmelserne om, hvorledes fremgangsmåden ved ekspropriation til stærkstrømsanlæg skal være. Efter den gældende ordning er det således, at bestemmelserne i den såkaldte almindelige ekspropriationsproceslov fra 1964 skal følges, hvis man skal erhverve arealer til kraftværker m. v., og disse regler skal også følges, hvis fremførelse af stærkstrømsledninger kræver fjernelse af bygninger, skov eller andre hindringer. I øvrigt foretages ekspropriation til ledningsfremføring efter de detaljerede bestemmelser i stærkstrømslovens §§ 10-14. Det foreslås nu, at reglerne i loven fra 1964 skal følges i alle tilfælde, hvori man skal igennem med større ledningsanlæg, nemlig sådanne, som er beregnet for spændinger på 50 kV og

derover. Både efter 1964-lovens og efter stærkstrømslovens system skal ministeren for offentlige arbejder træffe en beslutning om, at der kan ske ekspropriation, men efter de særlige regler i stærkstrømsloven træffer ministeren sin beslutning efter indstilling fra elektricitetsrådet, uden at en forudgående besigtigelse i marken nødvendigvis behøver at være sket, medens 1964-lovens system bevirker, at den endelige beslutning på grundlag af ministerens bemyndigelse træffes af en ekspropriationskommission efter besigtigelse på stedet. Det synes naturligt for større ledningsanlægs vedkommende at følge samme regler, som sædvanligvis gælder, når staten og koncessionerede virksomheder skal erhverve rettigheder over fast ejendom ved ekspropriation.

For de mindre ledningsanlægs vedkommende skal de særlige regler i stærkstrømsloven fortsat kunne anvendes. Dog foreslås det for at undgå konflikter i relation til loven om by- og landzoner, at ministeren kun kan tillade ekspropriation efter disse regler, hvis vedkommende amtsråd eller kommunalbestyrelse giver tilslutning.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Kirsten Jacobsen*) (FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51. (Indkomstbeskatning), idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvise til bemærkningerne til forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Lembourn*) (KF):

Jeg skal hermed på fremskridtspartiets, det konservative folkepartis, kristeligt folkepartis og centrum-demokraternes vegne fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ændring af vilkårene for radio- og tv-spredning.

Tv- og radiospredning må betragtes som et kommunikationsmiddel på linje med dagspresse, ugeblade, magasiner, bogudgivelser etc. Ingen ville finde det naturligt, at der kun var én institution, som kunne udgive aviser, tidsskrifter, bøger. Principielt er det

[Lembourn.]

lige så unaturligt, at der skal være monopol på radio- og tv-spredning.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at konkurrence i æteren mellem flere radio- og tv-selskaber vil medføre større alsidighed og kvalitet i udsendelserne. De koncessioner, som skal gives, må naturligvis indeholde samme alsidighedskrav, som man stiller til Danmarks radio.

Der er mange måder at oprette og finansiere konkurrerende sendere på. Forslagsstillerne lægger sig ikke på forhånd fast på en bestemt teknisk eller finansiell ordning.

Forslagsstillerne står også åbne over for forskellige muligheder at instituere kommende sendere på, som selvejende institution, aktieselskab etc. Det afgørende er, at man ophæver det nuværende monopol for derigennem at give ytringsfriheden og den kunstneriske frihed og kvalitet bedre muligheder inden for radio- og tv-området.

Den første sag på dagordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov for Grønland om kommuneskat.
(Lovforslag nr. 12. Fremsat 8/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Mortensen (S):

Da man i 1974 gennemførte den grønlandske skattelov, blev det bestemt, at den særlige skat på aktieudbytte skulle tilfalde selskabets skattekommune. Det har nu vist sig, at der vil kunne opstå særlige vanskeligheder i relation til selskaber og virksomheder med koncession efter den grønlandske minelov.

Det har allerede nu vist sig, at der efter gældende lov vil blive et meget betydeligt provenu til en lille grønlandsk kommune, som ikke svarer til kommunens naturlige økonomiske behov. Problemet er, at de virksomheder, der er tale om, er af en størrelse og struktur, som økonomisk bringer dem ud af naturlig og nær sammenhæng med det lokale grønlandske samfund.

Lovforslaget, der her er tale om, er tiltrådt af Grønlands landsråd under den udtrykkelige forudsætning, at der skal optages forhandlinger mellem landsrådet og kommu-

nerne om en fordeling af udbytteskatten på baggrund af landskassens og kommunernes øjeblikkelige økonomiske situation og de opgaver, der i henhold til byrde- og opgavefordelingen påhviler de respektive offentlige kasser.

Lovforslaget medfører ikke udgifter for staten, og jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale det til vedtagelse.

Holger Hansen (V):

Jeg kan tilslutte mig den socialdemokratiske ordfører og vil gerne anbefale lovforslaget til videre behandling.

Må jeg gøre den bemærkning mere, at nu får vi jo til behandling af dette lovforslag formentlig et udvalg nedsat, og jeg vil godt advisere Grønlandsministeren om, at jeg gerne i dette udvalg vil høre også om de forhandlinger, som jeg formoder har været ført mellem staten, landsrådet og kommunerne om den hele økonomiske situation. Det var en forudsætning, da vi gennemførte første led i byrde- og opgavefordelingsreformen, at sådanne forhandlinger skulle føres, og jeg tror, det ville være nyttigt, om vi i det kommende udvalg kunne høre fra ministeren, hvordan disse forhandlinger er gået, og hvilket resultat man er kommet til. Det vil jeg se frem til.

Dohrmann (FP):

Lige siden Knud den Hellige første gang indførte en slags skat her i Danmark, har man år efter år kæmpet en forgæves kamp for at forbedre systemet.

Det kan derfor ikke forbavse nogen, at Grønlandsministeren allerede i dag kommer med et forslag om ændring af den grønlandske skattelov. 700-800 års erfaring er altså ikke nok til, at man kan lave en skattelov, som kan fungere.

I det foreliggende tilfælde mener vi i fremskridtspartiet, at ændringen er både rimelig og påkrævet, og vi vil derfor støtte lovforslaget.

En anden ting, jeg gerne vil benytte lejligheden til at få afklaret, er hele den diskussion, der har været om EF-penge til Grønland. Det, jeg helt konkret vil bede Grønlandsministeren om at bekræfte, er, at han hele tiden har været klar over og indforstået med, at det beløb, der tilflød fra EF, blev kompenseret i de danske bevillinger.